Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 223. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 21-го ЛИСТОПАДА 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 21, 1985 No. 223. VOL. XCII.

КУППО ВИСЛАЛА ЛИСТА ДО ПРЕМ'ЄРА ІЗРАЇЛЯ

Трентон, Н. Дж. (ПСКУППО). — Президія Конференції Українських Політичних Партій і Організацій (КУППО) вислала листа за підписом її голови д-ра Зенона Городиського до прем'єра Ізраїля Шімона Переза в справі знищення пам'ятника спорудженого заходами і коштами українців з Канади, Юрія Диби.

Як відомо, цей пам'ятник, присвячений жертвам народовбивчих злочинів Гітлера і Сталіна супроти жидівського і українського народів, був урочисто відкритий в Єрусалимі 13-го травня 1985 року в присутності українців — „праведників світу", жидів, врятованих від переслідування нацистами, та представників українських церков і української громади в діяспорі.

Реагуючи на цей злочин деяких елементів серед жидівської спільноти в Ізраїлі, КУППО звернулась до прем'єра ізраїльського уряду, щоб він не тільки осудив цей ганебний акт, але також зарядив докладне слідство у цій справі, довів до покарання винних, і вкінці дав зарядження відбудувати зганданий пам'ятник у Єрусалимі. Лист закінчується проханням до прем'єра ізраїльського уряду повідомити Президію КУППО і взагалі українську зорганізовану громаду в діяспорі в спосіб йому найбільш відповідний про висліди акції його уряду в цій справі.

Українці Вашінґтону відзначать 75-ліття УБСоюзу

Вашінґтон (Д.К.). — Заходами відділів УБСоюзу у Вашінґтоні і Балтиморі і з допомогою місцевих мистецьких сил відбудеться в неділю, 24-го листопада, урочистий концерт для відзначення 75-ліття Українського Братського Союзу, однієї з найстарших і найбільших українських організацій в ЗСА. Концерт відбудеться тут в залі собору Пресвятої Родини, 4250 Гарвуд ровд, П.С. Початок о годині 4-ій по полудні.

Г. Андреадіс

Головною атракцією концерту буде меццо-сопрано Галина Андреадіс, колишня солістка оперного театру Кольон у Буенос Айресі, Арґентина.

Г. Андреадіс співатиме в супроводі визначної піяністки і колишньої співачки проф. Ольги Сушко-Наконечної, яка вже як 12-річна дівчинка виступала як солістка на концертах у Галичині.

Дочка піяністки Софія Наконечна, меццо-сопрано, разом з тенором Михайлом Губчаком відспіває на цьому концерті декілька пісень.

До молодих талантів, які виступлять на цьому концерті, належить також скрипачка Ірина Когут-Ільчишин, якій акомпаньюватиме на фортепіяні С. Калапан.

Другу частину програми виповнить жіночий ансамбль „Намисто" під мистецьким керівництвом Петра Круля.

Програма концерту включає деклямацію поеми Івана Франка „Каменярі" в інтерпретації ред. Миколи Француженка, і промову голови УБСоюзу Івана Олексина. В ролі конферансьє виступить співробітниця „Голосу Америки" Аня Дидик.

Вхід на залю за добровільними датками, починаючи від 5 дол., для емеритів і студентів — починаючи від 3 дол. Весь прибуток з концерту призначений на фонд оборони української спільноти проти знеславлювання.

Після концерту перекуска, під час якої присутні зможуть ближче познайомитись з УБСоюзом і обмінятись думками про актуальні проблеми української спільноти.

Після смерти проф. В. Кубійовича

У зв'язку із смертю бл. п. проф. Володимира Кубійовича, голови Наукового Товариства ім. Шевченка в Европі, головного редактора тематичної (ЕУ-І) та гасльової (ЕУ-2) енциклопедій українознавства та англомовних „Ukraine: A Concise Encyclopaedia" (АЕУ-І) і „Encyclopaedia of Ukraine" (АЕУ-2) і фактичного керівника наукового осередку в Сарселі, Франція, підписані установи повідомляють,що заіснував такий новий стан у проводі цих установ та проєктів, що їх осередком є Сарсель і що їх очолював проф. В. Кубійович.

1. За статутом, обов'язки голови НТШ в Европі перебирає до Загальних зборів обраний перший заступник голови, проф. Володимир Янів; він очолюватиме всю діяльність НТШ в Европі.

2. Керування осередком у Сарселі переходить на заступника голови НТШ, проф. Аркадія Жуковського.

3. Обидва названі є так само представниками НТШ в Европі у Головній Раді Наукового Товариства ім. Шевченка.

4. Відповідальними за закінчення десятого (останнього) тому Енциклопедії Українознавства стають члени редакційного Комітету ЕУ-2 проф. А. Жуковський, проф. Василь Маркусь і Софія Янів.

5. Редакційно-персональні справи англомовної Енциклопедії України (АЕУ-2) будуть устійнені в найближчому часі на спільному засіданні НТШ в Европі та Канадського Інституту Українських Студій.

6. Існуючий на правах Секції НТШ Інститут Енциклопедії Українознавства матиме назву Інститут Енциклопедії України ім. Володимира Кубійовича.

7. Схвалено видати науковий збірник, присвячений пам'яті Володимира Кубійовича, та відкрити його меморіяльну кімнату в Сарселі.

Щоб зміцнити науковий осередок в Сарселі та безперебійну працю над обидвома виданнями Енциклопедії Українознавства, як також розвинути нові енциклопедичні проєкти, закликаємо наукових працівників та авторів всіляко підтримувати далі почини і працю св. п. проф. В. Кубійовича. Також звертаємося до українського громадянства із закликом жертвенно підтримувати акцію збирання „вічного фонду" Енциклопедії України, що його розпочала новозаснована фундація з осідком в ЗСА, що буде найкращою запорукою продовження діла Покійного.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Европі
Головна Рада НТШ
Патронат НТШ — Сарсель у Торонто
Фундація Енциклопедії України в ЗСА

Сарсель, 9-го листопада 1985 року

Голова Уряду УНР говорив з президентом Генеральної асамблеї ОН

Монтреаль (ОУПС-УІБ). — На запрошення канадської Асоціяції Об'єднаних Націй з нагоди їх 40-річчя, д-р Ярослав Рудницький, голова уряду УНР в екзилі взяв участь у церемонії надання почесного докторату університетом МекҐілл президентові Генеральної асамблеї ОН П. Дж. Фірміно Люсі, колишньому прем'єр-міністрові Канади П'єрові Е. Трудо.

В імені відзначених промовляв д-р Люсака, даючи аналізу і критику однопартійних систем у модерній історії, зокрема в Південній Африці. Коли після церемонії відбулася зустріч відзначених з присутніми на конвокації, д-р Рудницький познайомився з д-ром Люсакою і звернув йому увагу на однобічність його конвокаційної доповіді: однопартійні державні системи існують не тільки в Африці, але й інших частинах світу і об'єктивність вимагала б тут назвати передусім Совєтський Союз із атократичною однопартійною системою державного устрою й

(Закінчення на стор. 4)

КОНЦЕРТ-БЕНЕФІС НА УМ

Савт Орендж, Н. Дж. — У неділю, 24-го листопада ц.р., о годині 4-ій по полудні; тут в Сітон Голл університеті, в будинку Студентського центру, 86-ий Відділ СУА влаштовує концерт-бенефіс на Український Музей.

У програмі цього концерту — виступ трьох молодих музичних сил: Оленки Геймур, сопрано, Ляриси Крупп, фортепіян, і Галини Стрілець, скрипка; вони виконають композиції українських і чужинних композиторів. Вступ на концерт — 15 дол.,для емеритів і студентів — 10 доларів. Квитки на концерт можна закупити у крамниці „Дніпро", телефон: (201) 373-8783 або при касі. Після концерту заплановано товариську зустріч із виконавцями концерту. Вступ на товариську зустріч 10 доларів від особи; квитки можна закупити у крамниці „Дніпро" або зарезервувати телефонічно: (201) 472-2289; (201) 386-9774 або (201) 374-8726; реченець замовлень квитків — до 20-го листопада.

У ПОЛЬЩІ ПОЧАЛАСЯ ЧАСТКОВА АМНЕСТІЯ

Варшава. — Польське пресове агентство ПАП повідомило, що 75 з 368 офіційно зареєстрованих політичних в'язнів у Польщі звільнено, а справи багатьох інших розглядаються.

Переважна більшість звільнених перебувала під слідством за розповсюдження забороненої літератури і за участь в демонстраціях протесту.

Не зважаючи на сам факт звільнення, колишні в'язні і активісти опозиції називають його „порушенням обіцянки", яку дав генерал Войцех Ярузельські польському народові. В. Ярузельські обіцяв не вибіркове звільнення, а офіційну амнестію після проведення виборів.

Один із звільнених, польський історик і редактор підпільного журналу „Критика" Ян Кофман, сказав: „Ці половинні заходи нічого не змінять. Ярузельські обіцяв значно більше і поляки чекали справжньої амнестії".

Провідні лідери опозиції вважають недостатньою навіть загальну амнестію. „Поляки борються не за амнестію, а за громадські свободи, за політичні права, за право об'єднуватися у профспілки. Поки у нас нема цих прав, всі ми є в'язнями одної великої тюрми", — заявив один з активістів „Солідарности", Збігнєв Ромашевскі.

Вперше генерал Ярузельські згадав про майбутню амнестію в Польщі, виступаючи на сесії Генеральної асамблеї в Ню Йорку. Він сказав, що амнестія залежить від моральної підтримки, яку народ надасть урядові під час виборів до соймy. Потім Ярузельські заявив, що питання про звільнення в'язнів є в компетенції сойму.

„Патріотичний рух кращого відродження", — коаліція, яку очолюють комуністи — закликав лише до „вияву гуманности" і рекомендував „розглядати кожний випадок окремо".

В офіційному урядовому повідомленні слово „амнестія" взагалі не вживається. „Вияв гуманности" не розповсюджується на тих, які були засуджені раніше або звільнені минулими амнестіями.

Рекомендують кару для прикордонників за справу М. Медведя

Вашінгтон. — Заступник комішенера Служби іміграції і натуралізації Томас Фергусон поінформував кореспондентів, що Департамент справедливости, перевіривши справу Мирослава Медведя, моряка-українця із совєтського торговельного корабля „Маршал Коєв", який 24-го жовтня ц.р., скочив з корабля у ріку Міссісіпі з метою втечі і прохання надати йому права азилю в З'єднаних Стейтах Америки, наказав покарати двох прикордонників.

Т. Фергусон, заяву якого передав до преси речник Департаменту справедливости, каже, що ці два службовці не дотримувались вказівок ІНС у полагодженні справи М. Медведя, який два рази скочив у воду і був відданий в руки совєтських чинників, не зважаючи на його розпачливий спротив. Обидвом службовцям, прізвища яких не називається в інформації рекомендують знизити платні з дев'ятої до сьомої категорії та суспендувати з роботи одного на 90, а другого на 45 днів без платні.

Очевидно, друга спроба Державного департаменту говорити з М. Медведем не вдалася, після відповідної „обробки" моряка корабельними кагеністами, застрашування і впорскнення відповідного медикаменту. Під час другої розмови М. Медвідь виявляв неоправданий страх, йому тряслись руки, він нарікав на погане почуття тощо.

У ЖЕНЕВІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ РОЗМОВИ НА ВЕРШИНАХ

Женева, Швайцарія. — В Женеві продовжуються розмови на вершинах між президентом Роналдом Реґеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим. На перший сесії у вівторок, 19-го листопада, розмови тривали понад чотири години і, як інформують пресові агентства і кореспонденти, проходили в дусі згоди. Як відомо, обидві сторони погодились неінформувати заздалегідь представників засобів масової інформації про хід розмов і тому велике число кореспондентів з цілого світу, зокрема з ССCP, ЗСА, европейських країн, можуть подавати до відома тільки загальникові речі і те, що їм подадуть найближчі співробітники обидвох співрозмовців.

Крім загальних розмов, з участю дорадників від поодиноких ділянок, перед тим відбулись аж дві зустрічі між Р. Реґеном і М. Горбачовим, які, особливо остання, тривали непередбачено довго. Обидва співрозмовці погодились потім на коротеньку зустріч з кореспондентами під час якої також не було виявлено жадної конкретної справи, яка була предметом обговорення.

Загально сподіваються, що в четвер появиться один спільний, або два сепаратні комунікати про вислід перших розмов на вершинах в останніх шістьох роках між совєтськими і американськими речниками. Крім того М. Горбачов, як здогадуються кореспонденти, готує якусь „несподіванку" у формі його зустрічі з представниками преси, або виступу на швайцарській телевізії. Швайцарські чинники признались, що совєтська сторона замовила вже час для виступу.

Речник Білого Дому Ларрі Спікс заявив у розмові з журналістами, що довгі розмови президента Р. Реґена з М. Горбачовим, повинні бвказувати на злагідніння атмосфери, вона в кожному разі була іншою як, наприклад, розмова державного секретаря Джорджа Шульца в Москві із совєтськими речниками і з тим же М. Горбачовим.

У повідомленні кореспондентів, говориться також, що совєтський лідер зручно використав перебування у Женеві американського проповідника Джессі Джексона, неґритянського кандидата на президента від Демократичної партії і прийняв його на розмову. Джексон, як кажуть поінформовані особи, підніс в основному дві справи: справу забезпечення миру у світі і редукцію нуклеарної стратегічної зброї до мінімуму. М. Горбачов дозволив фоторепортерам сфотографуватись з Джексоном, очевидно, для пропагандивних цілей. У вівторок ввечорі М. Горбачов гостив Р. Реґена, його дружину Ненсі і близьких співробітників парадною вечерою в приміщеннях совєтської амбасади. В середу така ж вечеря відбулась в американській амбасаді і тим разом господарем був президент Р. Реґен.

Деяку активність розвинули в Женеві також Ненсі Реґен і Раїса Горбачова. Вони, як помітили західні спостерігачі, творили поза кулісами добру атмосферу і були прицілом численних фоторепортерів.

Президент Р. Реґен, перед приїздом до ЗСА інформуватиме західних альянтів в Брюсселі про вислід перших розмов на вершинах і про евентуальні її наслідки для майбутнього укладу сил між Заходом і Сходом.

В ПАРИЖІ ГІДНО ПОХОРОНИЛИ ПРОФ. В. КУБІЙОВИЧА

Сарсель, Франція (НТШ). — У п'ятницю, 8-го листопада ц.р., найближчі співробітники, приїжджі представники та широка українська громада достойно провели на вічний спочинок померлого 2-го листопада 1985 року в лікарні Сан Антуан одного з найбільших мужів української науки нашого часу, проф. Володимира Кубійовича.

З огляду на прибуття учасників похорону із-за кордону, день похорону дещо відкладено. В п'ятницю в похоронній каплиці шпиталю запечатав домовину український католицький парох о. Ярослав Салевич у присутності найближчих з родини та співпрацівників. Тіло відвезено до катедрального храму св. Володимира, де духовенство під проводом єпископа Михайла Гринчишина, ЧНІ,служило заупокійну Літургію та Панахиду. Крім пароха, служили приїжджі священики о. генеральний вікарій Михайло Василик, о. шамбелян Михайло Левенець, о. декан Павло Когут, о. Михайло Длубак, о. Сеньків з Англії. В церкві був присутній і сослужив Панахиду православний о. Михайло Бащенко. Співав хор під проводом Степана Семенюка.

Глибоке змістом слово виголосив Владика Гринчишин, подаючи високу оцінку Покійного, не лише як ученого і організатора науки, але як людини і громадянина.

Св. п. проф. В. Кубійович

По закінченні відправ і „останнього цілування", що за місцевим звичаєм супроводжається цілуванням хреста і кропленням усіми учасниками домовини, багато прикрашену вінками домовину відвезено на цвинтар в підпаризькому містечку Сарсель. Серед вінків були від: НТШ і редакції ЕУ, від Українського Вільного Університету, від Канадського Інституту і Фундації Українських Студій, від Патронату НТШ Сарсель-Торонто, від Української православної парафії в Парижі, від найближчих рідних — братанка д-ра Вітольда Кубійовича, шваґерки інж. Оксани І. Щурової, родини С. і В. Юневих і родини Т. і А. Жуковських.

Організатори похорону закликали бажаючих відзначити Покійного складати пожертви „замість квітів на могилу" на Фундацію Енциклопедії України.

На цвинтарі Владика і священики відправили короткий обряд погребення і посвятили домовину, яку спущено до гробівця НТШ, де спочивають вже кільканадцять осіб наукового осередку Сарсель, а серед них і померла перед восьми роками дружина проф. Володимира Кубійовича бл. п. Дарія Сіяк-Кубійович.

Над могилою промовляв в обов'язках голови НТШ проф. Володимир Янів, який також прощав Покійного від УВУ. Говорив над могилою проф. Данило Струк, керівник торонтонської редакції англомовної ЕУ, прощаючи проф. Кубійовича також від Канадського Інституту Українських Студій та Канадської Фундації. Інші промови з огляду на погану погоду відбулись в часі тризни.

Поминки за Покійного

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

ІТАЛІЙСЬКИЙ СУД в Генуа засудив п'ятьох палестинських терористів, захоплювачів пасажирського корабля „Ахілле Лявро" за нелегальну доставу зброї і вибухового матеріялу на корабель від чотирьох до дев'ятьох років тюрми. Усі п'ять стануть знову перед судом у пізнішому часі, щоб відповісти за більш серйозні обвинувачення їх в захопленні корабля і вбивстві. Заочно судитимуть також Мохаммеда Абу Аббаса, лідера Палестинського Визвольного Фронту, який хитро-мудро вислизнувся з італійських рук і втік, спочатку до Югославії, а потім до Південного Ємену.

ДЕВ'ЯТЬ ЧЕРГОВИХ чорних африканців в Йоганнесбурґу і Совето, Південно-Африканська Республіка, загинули в кінці минулого тижня у зударі з поліцією і військом. Президент ПАР Пітер Бота нарікає, що ціла трагедія лежить в тому, що неґри виконують накази закордонних революційних центрів, дуже часто інфільтрованих комуністами, атакують відділи поліції і зумисно створюють атмосферу напруги між чорним населенням і представниками влади. Він заповів, що каратиме на горло кожного, кому буде доказано, що він є членом революційної організації і у своїй діяльності спирається на накази із закордону.

КОНТРОЛЬОВАНІ УРЯДОМ засоби масової інформації в Польщі повідомили, що наказом міністра внутрішніх справ було звільнено з в'язниць 75 політичних в'язнів на підставі обмеженої амнестії, проголошеної урядом на перший сесії новообраного парляменту. Звільнені мусіли підписати заяву, що вони не займатимуться антидержавними справами і не старатимуться відновити діяльність забороненої профспілки „Солідарність". Речники „Солідарности" на волі заявили, що не всі „в'язні опозиції з такою вимогою уряду і залишились в тюрмі, хоч могли вийти на волю на підставі згаданої амнестії.

АНТИАМЕРИКАНСЬКА демонстрація в Атенах, Греція, загострила відносини всередині уряду прем'єр-міністра Андреаса Папандреу. Два міністри офіційно внесли резиґнацію, хоч її покищо не прийняв до відома прем'єр. Також зрезиґнували із своїх постів три комішенери поліції. У висліді демонстрації і зударів з поліцією, які тривали цілий день, був забитий один 15-річний середньошкільник і біля 200 студентів зазнали поранень. Демонстрація, яку, мабуть за тихою згодою соціялістичного уряду Папандреу організували скрайньо-ліві елементи, спричинила перше серйозну кризу уряду на протязі майже п'ятьох років урядування соціялістів. У демонстрації взяло участь понад 100,000 осіб, переважно студентів, які домагалися скасування греґцько-американського договору про військові бази на грецькій території. Конфлікт ще не закінчився, бо біля 1,000 студентів забарикадувались в Атенській політехніці і не здаються поліції.

В АМЕРИЦІ

ГОЛОВА КОМІСІЇ підготови законопроєктів Палати Репрезентантів Дан Ростенковскі сказав на пресовій конференції, що його комітет у найближчі два тижні повністю підготовить законопроєкт про податкову реформу і Палата Репрезентантів зможе приступити до його обговорення в першій половині грудня. Д. Ростенковскі назвав майбутній законопроєкт „великою податковою реформою в американській історії" і заявив, що реформа значно поліпшить нинішню систему податкового законодавства.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН призначив колишнього амбасадора ЗСА в Об'єднаних Націях Джин Киркпатрик членом комісії з 14 осіб, яка контролює діяльність розвідчої служби ЗСА. Досі в цю комісію входила 21 особа. Білий Дім повідомив, що Р. Реґен прийняв рішення зменшити склад комісії, бо вона „розрослася до таких розмірів, що стало досить тяжко користуватися рекомендаціями".

ОПУБЛІКОВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ опитування, проведеного організацією Артур Фінкельстін асосіейтс відносно того, кого бажано було б номінувати від Республіканської партії кандидатом на президента у виборах 1988 року. На першому місці, значно випередивши інших, виявився віцепрезидент Джордж Буш. За нього висловилося 44,3 відсотка опитаних. Інші можливі кандидати республіканців менш популярні.

МІЖПРОСТІРНИЙ корабель „Ентерпрайз", який здійснив свій перший полет 15-го лютого 1977 року, Крайове управління аеронавтики і дослідження космосу (НАСА) передало як подарунок Смітсонівському крайовому музеєві авіяції і астронавтики. Корабель буде доставлений на вашінгтонське міжнародне летовище ім. Даллеса літаком типу Боїнг-747.

КЕРІВНИК ТРАНСПОРТОВОГО управління Ню Йорку Роберт Кілі заявив, що з 1-го січня 1986 року плата за проїзд в підземці і автобусах, мабуть, буде підвищена до одного доляра. Він додав, що, дуже можливо, до кінця наступного року слід чекати нового підвищення плати за проїзд, якщо не будуть знайдені фонди для покриття бюджетного дефіциту транспортового управління.

СЕНАТ ЗСА ЗАТВЕРДИВ переважаючою більшістю голосів Винстона Лорда амбасадором до комуністичного Китаю. Справа з цією номінацією тягнулася п'ять тижнів. Стримував її сенатор Джессі Гелмс, бо хотів дістати від Роналда Реґена запевнення, що Вашінгтон не даватиме Китаєві фінансової допомоги для заведення програми контролі народин.

РЕЖИСЕР ПОПУЛЯРНОГО фільму „Зоряні війни" Джордж Лукас офіційно закріпив цю назву за собою в патентному уряді ЗСА. Він заперечує, що слова „зоряні війни" тепер широко вживаються для означення запропонованого президентом Роналдом Реґеном пляну створення системи протиракетної оборони з елементами космічного базування. Недавно організація „Високий рубіж", яка займається пропагандою космічної протиракетної оборони, показувала на телевізії рекламне оголошення, в якому висуваються арґументи на користь її створення. Адвокати Дж. Лукаса подали в суд, доказуючи, що вживання в цих оголошеннях терміну „зоряні війни" є порушенням патентних прав, що належить кінорежисерові.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Межовий стовп в історії Ірляндії

У четвер в минулому тижні прем'єр Британії Марґарет Тачер і президент Республіки Ірляндії Ґаррет Фіцджералд підписали договір, який дає право урядові названої Республіки, насправді Південної Ірляндії, брати участь у всіх рішеннях, що їх приймає Великобританія, під суверенністю якої перебуває Північна Ірляндія. Поділ Ірляндії переведено в 1921 році. Південна Ірляндія-римо-католицька. І по нинішній день існує там анахронічна ненависть між отими двома відламами одного народу, поділеного за релігійним, віровизнаневим критерієм. Ця спадщина середньовічного сектантства довела до заснування в обох частинах поділеної Ірляндії підпільно-революційних організацій, які займаються братовбивством. За останніх 16 років згинуло в Ірляндії кругло 2,450 осіб, мужчин, жінок і дітей, жертви революційних актів південної католицької Ірляндської Республіканської Армії і північної протестантської організації Борців за свободу Ульстеру. У тому договорі кажеться, що незалежна Ірляндська Республіка визнає владу Англії в Північній Ірляндії до часу, як цього буде бажати собі протестантська більшість тамошнього населення.

У заявах названих вгорі двох державних лідерів сказано, що цей договір має на цілі припинити дальше братовбивство. Президент Ірляндської Республіки вбачає у цьому договорі крок в напрямку до з'єднання обох поділених частин цієї країни. Але речники північно-ірляндських протестантів обурені, що оце дозволено втручатися у внутрішні справи Північної Ірляндії католицькій Ірляндській Республіці. Тому згадані обидві підпільні організації заповіли, що будуть продовжувати революційну боротьбу по лінії своєї ідеології — південні терористи борються проти перебування в північній Ірляндії англійського війська, знову ж північно-ірляндська організація веде відплатні трагічні в наслідки дії. Ситуація у Північній Ірляндії насичена взаємною ненавистю двох частин населення, довела до такого абсурду, що тамошні протестанти й католики мають окремі школи, купують в окремих крамницях і працюють в окремих фабриках. Словом — це добровільний апартаїд, гірший за південноафриканський.

Що реальне принесе підписаний договір — ніхто не знає. ЗСА привітали його й ірляндська колонія в Америці так само вбачає в цьому договорі межовий стовп на шляху до замирення. Скептики сумніваються, чи це станеться за життя підписаних на тому договорі таких мудрих державних осіб, як Марґарет Тачер і Ґаррет Фіцджералд. Глибоко закорінений фанатизм засліплює очі і затьмарює розум.

Андрій Шевченко

„МИНУЛЕ НЕ МОЖНА ПРОМИНУТИ, А Є ЩЕ МАЙБУТНЄ!"

— М. Руденко

(Програмова доповідь виголошена на І Конвенції УАКРади у Філядельфії 19-го жовтня 1985 року).

III.

На порядку денному

Обговоривши справу оформлення статуту, можемо звернути нашу увагу на специфічні завдання нової української громадської централі. Їх можна поділити на дві групи: внутрішні і зовнішні.

Внутрішні: 1. Громадська мобілізація та громадське об'єднання. Сучасна українська громада є поділена на багато категорій, а саме: еміграцію перед і після Другої світової війни та їхні діти, цебто ті вже народжені тут в Америці; регіональні поділи — українці які походять зі східніх земель України і ті які походять із західних земель; релігійні поділи — українці православного, католицького, протестантського чи іншого віровизнання. Крім того, також маємо політичні, партійні і навіть мовні поділи серед нашої громади. Всі ці поділи, на жаль, виявляються у нашій громаді як дуже нездорове явище. Тому одно з найголовніших завдань на внутрішньому відтинку є з'єднати всі ці частини нашої громади, відновити між ними живий зв'язок і корисну комунікацію. Одночасно з цим централя мала б заохочувати й стимулювати всі групи до проєктів праці Централі, як, наприклад, оборона проти знеславлення українського імені. В дійсності, українська громадська централя відігравала б ту об'єднуючу ролю яка б тримала пульс життя і напрямок дії української громади в З'єднаних Стейтах Америки.

2. Плянування і аналіза. Сьогодні в українській громаді в ЗСА є абсолютна потреба зробити глибоку аналізу наших громадських організацій та установ — їхні позитиви і недотягнення організаційної структури. Разом з тим потрібно розвинути стратегію відносно наших майбутніх дій. Для прикладу, ось деякі важливі питання які стоять перед нами: майбутність наших шкіл українознавства, молоді та організацій молоді. Як ми будемо підготовлятися до великої події святкування 1000 Хрищення України, якщо до кінця 80-тих років тільки 15 відсотків нашої громади буде щоденно вживати українську мову, якщо менше як 25 відс. нашої молоді буде відвідувати школи українознавства і організації молоді, та якщо кількість тих які будуть відвідувати українські церкви впаде до менше як 50 відсотків? Яка ж тоді має бути наша стратегія, щоб поправити ці та інші проблеми, які сьогодні стоять перед нами?

3. Організація центру досвідчених та професійних порад на специфічні теми. В сучасній порі українські громади в льокальному маштабі, цебто по окремих містах нашого поселення, не мають ніякої центральної організації, до якої вони могли б звертатися за порадами, як діяти відносно специфічних подій. Наприклад: пояляється помилкова чи неправильна стаття про українців в американській пресі. В деяких містах українська громада має досвід і відповідних людей як на це реагувати, але, назагал, наші менші поселення не є приготовлені до цього і тому потребують допомоги. Зорганізована українська централя була б відповідальна давати допомогу у формі досвідчених осіб на специфічні теми. Такий центр „досвідчених порад" є абсолютно потрібний щоб подавати скору, акуратну і професійну допомогу.

4. Проєкт для покращання громадської відповідальности. Українська громадська централя мусить обов'язково установити систему реєстрування членів української громади до голосування в американських політичних виборах. Немає нічого більш важливого в американській політичній системі, як сила та право голосу. Лише голосами у виборах будуть американські політичні провідники чути українську громаду. Фактичне виконання реєстрування можна зробити на льокальному маштабі через співпрацю різних українських організацій, як Братські Союзи, жіночі організації, молодечі і студентські та парафії українських церков.

Продовження буде.

Іван Боднарук

ТІНЯМ ЛИЦАРІВ ДРУГОГО ЗИМОВОГО ПОХОДУ І БАЗАРУ

В історії українського народу є багато світлих моментів, величних зривів боротьби проти наїзників. Ці зриви — це найкращий доказ нашої непоборности.

Після опанування московськими комуністами України рештки армії УНР та її уряд опинилися по цьому боці Збруча; де потім їх інтернував польський уряд. Але ні уряд УНР ні вояки не примирилися з накиненою дійсністю, чекаючи на сприятливі умови, щоб продовжувати боротьбу за волю батьківщини. Большевики українського населення не приборкали, тому вибухли повстання в різних місцях України. П'ята українсько-московська війна 1917-1921 років скінчилася Другим Зимовим Походом і трагедією під Базаром.

Програні визвольні змагання 1917-1921 років приневолили українську армію, знеможену, вичерпану довгою боротьбою, здесятковану тифом, без зброї, без одежі, перейти Збруч та на зайнятих поляками західніх українських землях скласти рештки зброї та йти за понурі грати таборів у Польщі й Румунії. Здавалося, що вже кінець. Але, хоч українські вояки опинилися за дротами, хоч в Україні запанував ворог, українська нація не була ще переможена. За почином головного командування Української Армії почали творитися у волинських лісах окремі відділи для боротьби з большевиками. Волинські ліси заповнилися якимись дивними дроворубами, що наче чогось вичікували. Це прибували втікачі з таборів інтернованих, що мали увійти в склад головної волинської групи. Їй на допомогу мали виступити подільська й басарабська групи.

До нашого екзильного уряду в Тарнові прийшла учениця гімназії Віра Бабенко й принесла вісті про все, що діялося в Україні та про організацію повстання, яке мало вибухнути при кінці літа 1921 року. До того ж польські політичні кола готувалися до нової війни з Совєтським Союзом, тому тихцем погоджувалися на повернення зброї нашій інтернованій армії та її марш на Україну. Одяг, зброю і взуття обіцяли дати поляки.

Генерал Юрко Тютюнник був назначений командиром. Наша еміґрація в Польщі була переконана, що політика Москви викличе в Україні всенародне повстання.

У такій атмосфері перебували рештки українських армій, після Ризького договору між Москвою і Варшавою, на українських ще землях, але вже в межах польської держави. І власне в такій атмосфері зродилася одчайдушна думка: останками сил ще раз підняти зброю, ще раз зірватися до бою. В такій атмосфері 4-го листопада 1921 року, коли вже в Европі й у всьому світі затихли гармати, 1,500 вояків українських армій, під проводом Тютюнника, перейшли польсько-большевицький кордон і вдарили на большевиків. Так почався Другий Зимовий Похід. Кожний день і кожна година цього походу — це був один ланцюг геройства української зброї. Це був одчайдушний зрив українського невмирущого духа завернути карту історії, змінити поразку на перемогу і врятувати Україну й український народ.

Від 4-го листопада до 22-го листопада, повних 18 днів, ця маленька українська армія без одної хвилини спочинку, у безперервних маршах і боях виснажила себе до останньої каплі поту й крови. Почалася підготова до походу, яка, на жаль, мала багато недостач і помилок. До того ж большевики через своїх аґентів докладно знали про все, що діялося. Уже в червні 1921 року почали вони ліквідувати повстанські осередки на Україні. Тоді в муках загинули Віра Бабенко й поет Грицько Чупринка, один із чільних організаторів повстання та багато інших. На жаль, УНР розпочала військову акцію припізнено, бо аж восени.

Повстанці поділилися на дві групи: подільську під командою полковника Палія і волинську під командою Тютюнника. Подільська група з боями пробилася на Київське Полісся і завернула на захід, перейшовши 29-го листопада польський кордон. Волинська група вирушила на Коростень, здобувши його з великою військовою здобиччю. Але 14-го листопада оточила її большевицька кіннота. Частина групи прорвалася до Польщі. Решта, яка не полягла, попали в полон. Було їх 359. Своїм звичаєм Москва поставила оточеним передумову: перейти на службу в большевицькій армії або згинути від розстрілу. Але козак Щербак від імени всіх відповів: „Ми знаємо, що нас чекає, і ми не боїмося смерти!" Повстанці крикнули „Слава" й під гук скорострілів понеслося „Ще не вмерла Україна". По важких тортурах, які перейшли полонені в холодній церкві, їх виведено на розстріл. Селян із довколишніх сіл зігнали большевики дивитися на смерть тих, хто не скориться совєтській власті.

Під Базаром дня 22-го листопада 1921 року розстріляли їх.

І жертва крови
довершилась,
Свята, мов істини сльоза.
Остання куля лоб прошила,
І з рота — кров,
з очей — гроза.

Забагряніли сніг і лиця,
І почорніла далечінь... Як
мати, зойкнула столиця,
Дніпро здригнувся
від терпінь.

Мов пекла дно,
розкрилась рана
Спльондрованої вщент
землі.
Хрипіла ніч, червона й
п'яна,
Сховали зорі лик в імлі.

Без крику, без фанфар,
без слова
Леґенда виросла до хмар,
Висока, чиста, пурпурова,
Як смолоскип вікам —
Базар.
(Богдан Бора — „Базар")

Але боротьба за Українську Державу не перервалася. Її підняли когорти нових борців, що пішли в бій за волю України й за неї вмирали.

Сарсельська присвята

(Слово-прощання св. п. Володимира Кубійовича від Головної Ради НТШ, що його виголосив під час тризни її голова д-р Ярослав Падох у п'ятницю, 8-го листопада, 1985 року).

Жалобна Громадо!

Згадаймо сьогодні в годині скорботи й болю знаменний вислів старогрецького історика: „Багато було людей, але мало мужів".

І коли до основних ознак мужа зарахуємо мужність і твердість у постановах, та в їхній реалізації, нерідко коштом особистих добра і щастя, приємности і здоров'я, отже відданість до меж самозаперечення — тоді усвідомимо собі, що українська громада і українська культура, зокрема наука, втратили зі смертю проф. Володимира Кубійовича одного зі своїх найвидніших і найжертвенніших мужів.

Втратили людину, яку без вагання можна поставити поруч таких світочів нашої науки, як Михайло Грушевський і Іван Франко. А поставити коло них покійного професора тим легше і потрібніше, що всі три крім схожих прикмет і заслуг діяли в подібних обставинах і до того в межах тієї самої культурної служби і в значній мірі в цій самій віковій установі — Науковому Товаристві ім. Шевченка.

Получила їх також навіки спільна доля й ще більше недоля українських науковців, які, як піонери-каменярі проклали шлях рідній науці, щоб вивести її, а разом з нею український народ, у широкий світ і ввести „у народів вольних коло".

Не треба великої уяви, щоб без вагання поставити Енциклопедію Українознавства, тобто (за її англомовною версією) Енциклопедію України поруч десятитомової Історії України Грушевського та 50-томової спадщини Франка.

У різному віці перервалася творчість цієї великої трійки. Відійшли вони: один в сьомому, другий в шостому, а третій в половині восьмого десятка років свого життя. Відійшли прямо від робочих столів не закінчивши своїх праць і плянів. Чи незакінченими мають вони залишитися назавжди?

У славетній Ґетисбурґзькій промові, виголошеній 19-го листопада 1863 року з нагоди посвячення цвинтаря на побоєвищі громадянської війни ЗСА, президент Лінколн, віддаючи пошану й висловлюючи вдячність героям, які віддали життя для батьківщини за її нове об'єднання та введення „нового праведного закону", яким захоплювався Шевченко, закликав живучих, щоб вони відновили і скріпили свою відданість ідеям, за які полягли герої. „Ми зійшлися, сказав Лінколн, щоб присвятити цю землю тим що полягли, аби могла жити нація... але це радше нам живучим треба присвятитися тут для ними незакінченого діла".

Приятелі покійного і його діла! Чи не піти б нам за закликом великого американського президента з-перед 122 років і супроводжаючи дорогого покійного в дорогу, яка лучить дочасне з вічним, ще тут, над його домовиною, поновити й скріпити нашу відданість йому і його духовій дитині — Енциклопедії Українознавства та винести постанову про її завершення і розбудову, та поширення на всіх культурних мовах світу?

Помер Володимир Кубійович! Нехай живе Енциклопедія України, його весільний дар своєму народові!

А. Власенко Бойцун

Корисна наукова праця

Леся Кисілевська-Ткач. Українська література у вищих клясах шкіл українознавства, ч. І. Нариси методики навчання української літератури. В-во Шкільної Ради, Ню Йорк, 1983, ст. 95.

Книжка д-ра Лесі Кисілевської-Ткач є цінним допоміжним матеріялом для вчителів українознавства в розсіянні, особливо молодих учителів, які народились і виросли на чужині та пройшли їхнє навчання в чужій мові.

Книжка складається з 12-ти розділів і вступу „Від автора", в якому д-р Кисілевська-Ткач стверджує, що шлях молодого вчителя українознавства дуже важкий, але почесний та дає вдоволення, бо „Є велике щастя — стрічати теплоту молодих сердець" (слова Ліни Костенко), які авторка поставила епіграфом своєї праці.

У двох перших розділах — „Учитель української літератури" і „Роля навчання української літератури" — д-р Кисілевська-Ткач зупиняється над „мистецтвом" навчання літератури не лише як засобу підвищення загальної освіти, але й пізнання історії літератури і критики, та вкінці вироблення „смаку" учня — до читання літературних творів і загострення цікавости й інтерпретації прочитаної книжки.

Третій та четвертий розділи — „Способи угрупування літературних творів до навчання" і „Завваги до вивчення літературних жанрів" — це методологічні міркування над способами подавання літератури в хронологічному чи жанровому порядку. Тут, маючи десятирічну практику навчання української літератури і в суботніх школах українознавства, в Академії св. Василія та в двох американських коледжах в Бісмарку і в Редінгу, мушу підкреслити, що з огляду на бідне знання мови студентів, навчання літератури належить починати від легких і зрозумілих тематично оповідань еміґраційних авторів, а в другому році навчання познайомити студентів з романтизмом і реалізмом, прочитати взірці драми, епосу і сатири та наостанці, перед матурою, повторити літературу в хронологічному порядку, що залишить студентові в уяві історичну картину розвитку української літератури, можливо, на ціле життя.

Розділ п'ять-сім „Проведення лекцій", „Домашні завдання" і „Перевірка знання" творять ядро літературного підручника д-ра Кисілевської-Ткач, в яких молодий вчитель знайде готові, практичні взірці лекцій, теми домашніх завдань і кінцевих перевірок, на підставі яких учителі можуть підготовляти свої власні лекції, завдання, перевірки тощо.

Восьмий розділ призначила авторка бібліографії підручників для навчання української літератури, хрестоматії, антології, збірки і журнали (разом 67 позицій).

У розділах дев'ять - дванадцять „Допоміжні посібники при навчанні літератури ХХ століття і навчання мови" і „Національне виховання" знайде вчитель поруч бібліографії обов'язкових лектур також способи плянування і розподілу матеріялу в вищих клясах шкіл українознавства.

У кінцевому розділі „Зацікавлення літературою шляхом засвоєння вартостей" авторка розглядає і порівнює систему вартостей, що наголошують успішність, активізм і багатство — та українські, гуманістичні вартості, що вважають етику і національне виховання своїми найвищими вартостями. Вона свідома, що українській молоді важко знайти дорогу на перехресті відмінних способів мислі та дії, тому навчанням української літератури можна саме показати цей шлях, але не накидувати:

„Система оцінювання сприяє розвиткові індивідуалізму, викликаючи вільні власні роздумування, самостійні висновки. Наш великий філософ Григорій Сковорода вважав, що „одним із основних завдань школи є розвиток здатности мислення, вміння робити самостійні висновки, пам'ятаючи при цьому, що не розум від книг, а книги від розуму родяться" (ст. 82)

Під тим оглядом літературний підручник д-ра Кисілевської-Ткач спонукує і вчителя і студента до самостійного шукання у виявї своєї індивідуальности і свого світогляду, і своїх особистих вартостей, притаманних кожному індивідуумові.

Людмила Волянська

ГЕРОЯМ БАЗАРУ

III.

Якщо не допоможе Саваоф, не допоможе Пречиста, бо, може не заслужили собі на таку поміч... Тоді воїнам, як колись княжим воям і козацькому війську, допомагати має Архистратиг Михаїл, Небесний Стратеґ, під чиїми прапорами якраз і боролися повстанці:

Як птиця та осиротіла,
На крилос полетіла.
Забилась крилами об крила
Святого Михаїла...

„Ти зійди, зійди з свого образу,
Янголе ясний,
Стань між нас отут, своїх воїнів,
Зброєю брязни!"

....

Мовчить Христос, Німіє Саваоф.
[illegible] крила Михаїла.
Ні Богові, ні янголам Його
Немає до людини діла.

...Вони самі копали могилу собі: українцям на рідній землі не стало місця, а прадідну землю посіли зайди — зайшла нечисть... Від катів нема пощади. Вони не знають милосердя і протягом тисячоліть не знали його. В'язням повстанцям звелено копати самим собі яму ту, що глибоко і темною-темною вершою проковтне тіла мучеників:

Надаремне, ой надаремне
Запалало сонце пожаром,
Ой глибока яма і темна
Та за містом Базаром.

Од світанку та до світанку —
Цілий день, настрашено-білий,
Цілу ніч без устанку
Заступи стукотіли.

Недаремне заходу горно
Кривавило обрій зловісно.
Ой глибоко поле і чорно
Позіхнуло за містом.

....

Загинули вони смертю святих великомучеників, і хоч від жалощів „хилилась і слалась, плачучи, трава; високі гнулись дерева... Додолу гнулися, журились", — як в Шевченковій битві над Каялою, то в Стефановича не тут, не у поемі „До 'Базару' ", а в іншому вірші, присвяченому Ольжичеві, бачимо вже героїв з-під Базару у позасвітах, там, „на сповитій у гуд, багряній хмарі, Там чекали лави з-під Крут і Базару". Українцям не стало місця на землі, але самі вони стали перед Престолом... І вже зовсім мажорно через чотири роки Олекса Стефанович дає свою дивопоезію — „Вічна Слава", кінчаючи її рефреном, присвяченим Крутянцям і героям Базару. Поет протягає золоту нитку від Святослава-князя, княжих воїв, козацтва під проводом гетьманів Сагайдачного і Хмельницького. Далі веде Україну гетьман Виговський, потім Петлюра під час Визвольних змагань. Вони увійшли тріюмфально до Києва дорогами полум'яними в 1918-му незабутньому році...

Славмо княжу могутність лев'ячу
І козачу силу жаску.
Слава вічная Конашевичу
За похід його на Москву.

Слава гетьманові Хмельницькому:
Світлі звитязства відав Хмель.
По поклону для нього низькому
Покладім од своїх земель.

А ще вклонимося Виговському:
Скільки часу не утекло б,
Злонапасникові московському
Не забути про Конотоп.

І вчорашнє своє спом'янемо.
Ой же гук, Мати, гук який! —
То дорогами полум'яними
Йдуть у Київ твої полки.

Задвигтіла гора Андрієва,
Клекотить Михаїлів град...
Слава дневі вступу до Києва.
Слава граду й війську стократ!

І віквічно пребудь прославлена
— Божих воїв тобі салют! —
Замордована, закривавлена
Перемого Базару й Крут.

Так! Віквічно пребуде прославлена — хоч замордована підлим і мстивим окупантом, і закривавлена, але — ПЕРЕМОГА правди, яка напевно здійсниться! Мусить здійснитися, бо „сонце стане і осквернену Землю спалить"... Герої Базару не загинули марно!

Кінець.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Фестиваль стягнув тисячі до Менор коледжу

Мабуть, в Америці немає кращого та більш привабливого місця для щорічних фестивалів, як мальовнича посілість Сестер Чину св. Василія Великого в Дженкінтавні коло Філядельфії. Серед хвилястого терену з декораційними кущами та квітами, на тлі буйного ліска й яскравих левад, у вінку господарських і шкільних будинків пишається імпозантна василіянська обитель, що є гордістю нашої Церкви. Своєю архітектурою та кольоритом оточення вона вже здалека приковує увагу мотористів.

Також зрозуміло, чому в тому чарівному місті від восьми років відбуваються дуже вдалі народні фестивалі з багатими програмами.

Д-р Р. Ганусей з дружиною в розмові з головною мисткинею фестивалю Л. Темертей.

Танцюють „Волошки"

Гості оглядають виставки українського мистецтва під шатрами

Коледж і Студійний Осередок

Щорічні фестивалі влаштовує Студійний Осередок Української Культури при Менор Джуніор коледжі, оснований з ініціятиви Сестер Міріям Кляри і Дії Стасюк у 1976 році в 100-річчя нашого поселення та 200-річчя існування ЗСА. Коледж з допомогою посторонніх сил ведуть Василіянки. До цієї навчальної інституції на цілоденні й вечірні курси вчащає 450 студенток. Школа визначається високим педагогічним рівнем та з огляду на практичні дисципліни випускники не мають труднощів з одержанням праці. Тому до цього коледжу зголошується багато студентів не тільки з Філядельфії та Пенсильванії, але й з інших стейтів, а навіть і з далеких країн, наприклад, з Японії.

Студійним Осередком тепер завідують д-р Ігор Мірчук — директор, Сестра Марія Розмаринович — адміністративний асистент, Христина Хомин Їжак — куратор музейної збірки, яка досі вклала багато ідейної праці в діяльність та розвиток Осередку, та Ганна Максимович — бібліотекар. Ця інституція охоплює такі ділянки: академічну, музейну, культурно-освітню, бібліотеку й архів. Музей піддержує постійний зв'язок з численними мистцями, а деякі із них беруть жваву участь у його місцевих та виїздних виставках народного мистецтва. В часі академічного року в ньому відбуваються мистецькі майстерні та культурно-освітні програми для студентів. Музей має поважну збірку експонатів, бібліотека нараховує вже близько 3,000 книжок українською та англійською мовами з нашою тематикою, а архів містить вже багату документацію наших поселень у Пенсильванії.

Під теперішню пору за діяльність манастиря, коледжу та Студійного Осередку відповідають молоді висококваліфіковані Сестри і світські сили, що намітили собі амбітні пляни у загальних п'ятьох ділянках, а зокрема в справі модернізації школи та паркувальних площ, на суму двох мільйонів дол. Збіркову кампанію розпочато минулого року.

Відмолоджений провід манастиря бажає нав'язати до славних традицій Чину Василіянок на рідних землях, які з небуденною посвятою плекали релігійно-національний дух народних мас і в своїх школах виховували тисячі української талановитої молоді, що згодом займала різні керівні пости у нашому релігійному житті. Українська спільнота повинна вийти на зустріч щирому бажанню Сестер привернути манастиреві його історичне значення та докласти старань, щоб їхні шляхетні задуми якнайшвидше стали дійсністю.

Фестиваль

Хоч попередні фестивалі вирізнялися добірною програмою та знаменитими мистецькими силами, але здається, у влаштування цьогорічної імпрези організатори вклали цілу душу.

Представниці манастиря і Студійного Осередку відвідали редакції наших часописів і українська преса широко розписалася про цей незвичайний фестиваль і його [illegible] священики в церквах і наші радіопомовлення на хвилях етеру заохочували до участи у цій імпрезі наше громадянство. Мило вражали великі транспаранти, розвішені впоперек більших вулиць Дженкінтавну, що інформували про український фестиваль у Менорі. Щоб виправдати сподівання гостей Студійний Осередок запросив до участи відомі місцеві і посторонні мистецькі сили, саме; мисткиню портретистку Людмилу Темертей з Канади та кращі танцювально-вокальні ансамблі, очолені неперевершиними „Волошками", а харчівня коледжу приготовилася з збільшеною кількістю смачних і добірних страв для численних гостей, що досягли шести тисяч.

Либонь організатори не поминули нічого суттєвого для успіху цієї імпрези, що її основним завданням було популяризація нашої виховної інституції, серед українського й неукраїнського оточення та здобуття відповідних фондів на модернізацію Менор коледжу й розбудову Студійного Осередку.

Фестиваль відбувся в неділю, 6-го жовтня ц.р., від 12-ої год. полудня до 7-ої вечора. Вже раннім ранком цього дня був пожвавлений рух на шкільній площі. Під пластинковими дахами розміщувано численні станки для мистецьких й комерсійних виставок, що в них згодом взяло участь багато продуцентів різних українських народних виробів в Філядельфії, Вашінгтону, кількох ближчих і дальших стейтів та з Монтреалю в Канаді. В Студійному Осередку йшла підготовка до виставок заавансованих майстрів народного мистецтва, які тісно співпрацюють з музеєм.

О 12-ій год. вполудне у просторій шкільній авдиторії, при великій кількості вірних, о. Ярослав Процик відслужив Торжественну Св. Літургію українською мовою і виголосив дуже актуальну доповідь про потребу любови, яку ми, українці-християни, мусимо зберігати в родинах і громаді, коли бажаємо Божого благословення у нашому житті та наших змаганнях. В часі відправи милозвучно співала Сестра Марія Розмаринович, що згодом була невідсутнім інформатором представника „Свободи" про все, що згідно з програмою відбувалося на площі та в будинках.

На програму фестивалю зложилися: виставка картин мисткині з Канади в коледжовій бібліотеці й мистецькі покази народної творчости в Студійному Осередку; комерційні виставки народних виробів на шкільній площі; виступ танцювальних і інструментально-вокального ансамблів, і розваги під голим небом — їзда гелікоптером і повітряним бальоном та забава з музикою в авдиторії школи.

Мистецькі виставки

В обширній залі коледжової бібліотеки примістила свою багату виставку заавансована мисткиня Людмила Темертей, що студіювала мистецтво в канадських академіях та в Королівській академії Брусселі в Европі. Людмила є відома зі своїх креативних десенів, ілюстрацій, літографів, фрескового живопису, портретів, малюнків сепією і з комерційних праць. За свої твори вона одержувала, зокрема в Канаді, від престижових мистецьких установ найвищі відзначення. З її досвіду користають великі корпорації, студії десеню та видавництва. Вона працює як незалежна артистка і влаштовує багато виставок у Канаді і ЗСА. В часі фестивалю виставку Людмили відвідала велика кількість гостей, що виявляли справжнє захоплення. Артистка вирізняється рідким особистим чаром і даром поєднувати великий талант зі скромністю.

В студійному Осередку був знаменитий показ української вишивки роботи мисткині Степанії Шумської Маїр, яка, хоч народжена тут, засвоїла собі любов до вишивки на ціле життя від своєї матері. Степанія має велику збірку вишивок, притаманних різним землям України, яку постійно доповнює своєю невсипущою працею. Вона проєктує та робить на замовлення вишивані блюзки, весільні сукні, церковні ризи і вівтарні скатерті. Навчилася вишивати з українських і англомовних підручників, з відвідин музеїв та розмов зі знавцями цієї ділянки мистецтва. Степанія — це найвизначніший майстер вишивки в Студійному Осередку. Влаштовує багато власних виставок. Одержала кілька відзначень. В Осередку вчить техніки вишивки двох кандидатів на звання майстра. Цей проєкт оплачує фундація від пенсильванійської Ради мистецтв і Менор коледж.

Свої знамениті праці виставляли такі майстри Осередку: Ганна Галамай — ґердани; Микола Павлюк — гуцульські шкіряні вироби; Наталка Кормелюк, магістер мистецтва — гончарські вироби з чотирьох округ України XIX ст. та з трипільської доби; Галина Куц — писанки; Мирна Ґолей, данського походження, за вибір українських тканин одержала першу американську нагороду; Марія Онуляк — тканини; Михайло Коргун — дереворізьба, за дві більші різьби з княжих часів одержав найвищі американські відзначення; Петро Сойка — вироби з сірників, та кандидати на ступінь майстра — Віра Наконечна і Василь Джуля — вишивка.

Координатором виставок і майстрів є Христина Хомин Їжак, куратор СОУК. Студійний Осередок — це багатонадійна установа, яка зуміла об'єднати кільканадцять визначних мистців, що стали амбасадорами української культури на поселеннях. Сподіваємося, що Осередкові в недалекому майбутньому пощастить підготовити теж студентів коледжу на амбасадорів нашої культури в їхніх етнічних середовищах.

На великій шкільній площі розложили на станках численні вироби до розпродажі: кераміку — Віра Трицецка, сертифікована вчителька мистецтва; Маруся Процюк Бокало, Слава Василак, Осип Винарчук, Розалія Пришляк; українські касети і альбоми — Євген Григоренко; платівки — Олег Кузишин; українські крамниці подарунків — Ганусей, „Фантазія", Дж. Лелюх, Керамічна Студія М. Матіки, „Євшан" — Богдан Тимик і українські видавництва — УВАН, Сучасність, Віра Медведик Кап й інші.

Окрему увагу численних гостей приковувала багата ґалерія Оксани Ванчицької, яка від 10 років влаштувала коло 60 виставок, а в часі фестивалю виставила понад сотню картин різних технік українських мистців — Юрія Гури, Тирса Венгриновича, Володимира Васічка, Надії Сомко-Макаренко, Слави Геруляк, Слави Гнатів, Яра Павлюка, Ірени Кочержук-Гарріс та Володимира Юркевича.

На площі приміщено інформаційний станок та прохолоджуючі напитки. У поготівлі стояв амбулянс та поліційне авто.

Пописи ансамблів

З огляду на вітряну погоду виступи ансамблів відбулися, при масовій участі гостей, в авдиторії колежду. У пописах брали участь за чергою їхніх виступів: танцювальна школа СУМА, танцюристи школи „Волошок", Ансамбль Бандуристів школи св.о. Миколая, українські танцюристи св. Анни і український ансамбль „Волошки". Обов'язок конферансьє вміло виконував о. Павло Лунів, який у вільних хвилинах співав короткі народні пісні.

Танцювальна школа СУМА під енергійним і компетентним керівництвом відомої українському громадянству із своїх мистецких виступів Галини Козак-Левицької, учительки балету й народних танків, швидко опановує складну техніку танцювального мистецтва і стає одним із кращих українських ансамблів. У виступі брали участь дві групи: молодша, що складається з 24-ох, а старша з 8-ми танцюристів. Молодші вивели „Гопак колом", „Танець ляльок" і „Затанцюймо", хореографія Г. Козак, а старші — „Запорожець" і разом з молодшими „Гопак". Успішний виступ обидвох груп публіка нагородила рясними оплесками.

Танцювальна школа „Волошок", під дуже вмілим проводом молодої директорки Ніни Пасовської, впевнено йде слідами ансамблю, членом якого, до речі, є талановита Ніна. Танки вирівняні, насичені дівочою ґрацією та інтеліґентною інтерпретацією тематики. 10 учнів гарно вивело три танці: „Верховина", „У вишневому садочку" і „На базарі". Глядачі грімкими оплесками заохотили молодих танцюристів до дальшої наполегливої праці та успіхів.

Одною із найкращих точок мистецької програми був виступ загальновідомого танцювального ансамблю „Волошки", що складається з 18-ти танцюристів, який ще в 1972 році зорганізувала Зоя Ґравур, а теперішнім його директором є Андрій Пап. Ансамбль мав багато виступів на північно-східньому побережжі ЗСА і в Канаді, не поминув теж телевізії та дебютував у Центрі Лінколна в Ню Йорку. У своєму репертуарі має 40 традиційних танців з усіх земель України, в яких старається зберігати клясичний український характер і стиль. Вирізняється фінезією танців і прекрасними народними одягами. Це, мабуть, один із найкращих українських танцювальних ансамблів у вільному світі. „Волошки" бравурно запрезентували такі танки: „Коломийка", „Буковинський тропачок", „Вітрець", „Кохання" і „Гопак", що став кульмінаційною точкою до теперішніх виступів. Незрівнянна у всіх танках була колишня інструкторка, а згодом і співдиректорка ансамблю, обдарована винятковим талантом, Софія Януш. Публіка, вставши з місць, невгаваючими та бурхливими оплесками вшанувала цей репрезентативний ансамбль.

Вдалим і зворушливим був попис молоденької групи, що складається із 8-ми танцюристів, Української Католицької Церкви св. Анни, що її школить Линда Черн, член ансамблю „Волошки". Танцюристи старалися з великим запалом виконати своє нелегке завдання. Вони вивели один танок „Гопак". Їхній виступ публіка тепло вітала.

Кінцевою точкою мистецької програми був музично-вокальний виступ надійного ансамблю бандуристів школи св. Миколая під музичним проводом Сестри Марії Бернарди, ЧСВВ. Ансамбль має десять бандур і в його репертуарі знаходяться мелодії з різних частин України. Бандуристи мелодійно виконали три в'язанки народних пісень, а сольові партії дзвінким голосом співала талановита Дарця Книш, що її виступ, як і всього ансамблю присутні гаряче оплескували.

Наші національні танці, яким без перебільшення немає рівних у широкому світі, є могутнім чинником збереження української молоді для нашої громади. Цими танцями ми здобуваємо чужинців та водночас популяризуємо добре українське ім'я. Спільні виступи наших танцювальних і вокально-інструментальних ансамблів зближують українську молодь поміж собою дають їй змогу нав'язати щиру дружбу, може і на все життя.

Розваги

Студійний Осередок і підприємчиві Сестри приготовили для учасників фестивалю, а зокрема для молоді, різні розривки. Найбільше атракційними із них були їзда гелікоптером і великим повітряним бальоном, знаної фірми Форбіс. На леваді за студентським гуртожитком коледжу товпилися довгі черги охочих на повітряну туру. Кореспондент „Свободи" з числом квитка 143 вже і не дочекався своєї черги, з огляду на вечірню пору. Слід підкреслити, що фірма Форбіс безінтересовно відступила на кілька годин Осередкові повітряний бальон, а дохід з розпродажі квитків великодушо жертвувала на його культурно-освітні цілі.

Харчівня коледжу з українськими стравами, особливо з варениками та голубцями, мала повні руки роботи, щоб обслужити безконечну кількість гостей. Важко теж працювали студентки коледжу при станках зі солодким та кавою.

Після виступу ансамблів була забава з танцями під звуки популярної оркестри „Карпати", яку зорганізували брати Олег і Орест Бородієвичі, з участю їхнього батька проф. Романа, визначного скрипаля і композитора. Вокальні партії виконував Роман Лупань. Репертуар оркестри — це комбінація різних стилів, включаючи фолкльорні мелодії.

Всі важливіші епізоди з фестивалю закріпила на численних знімках невтомна Марія Вайттед, з походження хорватка, директор публічних зв'язків, авторка пресових повідомлень та різних інформативних матеріялів про Менор Джуніор коледж. Вона підтримує тісний контакт з нашою пресою та громадським життям.

До великого морального й матеріяльного успіху фестивалю у значній мірі причинилися прихильна настанова та дружня співпраця настоятельки Провінції Василіянок у ЗСА Сестри Міріям Клер і призидентки коледжу Сестри Марії Кекилії, які провадять в життя різні дуже потрібні та корисні проєкти для розвитку манастиря і коледжу.

Перебування на фестивалі в обителі милих, гостинних і дружніх Василіянок залишило райдужний спомин щасливо і радісно проведених хвилин у цьому чарівному й рідному місці, осяяному Божою благодаттю. Кріпила надія, що знову стрінемося на фестивалі в наступному році. А може ще перед тим на щорічному величавому святі нашої земної та Небесної Матері — Покровительки України — у стіп заквітчаної Василіянської гроти.

О. Татомир

АҐЕНЦІЯ ОХОРОНИ Довкілля схвалила вперше запущення штучно вироблених ґенетичних організмів в оточення. Це допоможе в контролюванні чистоти довкілля, а з тим і хліборобству, городівництву, риболовству тощо.

Окружний Комітет Відділів УНС Пертамбойської Округи
повідомляє, що
в неділю, 24 листопада 1985 р., о год. 3-ій по пол. в залі церкви св. Михаїла в Менвілл, Н. Дж. Схід, 3-тя вул.
відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ПЕРТАМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ УНС

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:
26, 104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 349, 353, 372

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останні місяці
3. Доповідь головного радного УНС АНДРІЯ КЕЙБІДИ
4. Обговорення осінньої кампанії
5. Обговорення загальних союзових справ
6. Схвалення організаційного пляну праці на останній місяць року
7. Внески, запити і закриття зборів

У Зборах візьме участь
Андрій Кейбіда, головний радний УНС
За УПРАВУ ОКРУГИ:
Михайло Захарко, *голова*
Софія Лонишин, *секретар* Іван Бабин, *касир*

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для
1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненим вирізком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви $...........................
....
ім'я та прізвище
....
число дому, вулиця
....
місцевість стейт поштовий код

Конференція Централі УКА на оселі „Верховина"

В днях 18-го, 19-го і 20-го жовтня ц.р. оселя Братського Союзу „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й., гостила делегатів українських кредитівок Америки. Така конференція, що відбувається дворічно, має завдання творити свого рода форум, на якому об'єднанні в централі кредитівки можуть ділитись інформаціями, засягати порад і запляновувати програми спільного діяння. У цю пору українське кооперативне об'єднання нараховує 31 кредитівку, 49,687 членів і понад 300 мільйонів спільного майна уділовців. Тому таке об'єднання є важливим органом в удержані здорового фінансового стану кооператив, у забезпеченні їх дальшого розвитку і поширенні кооперативної ідеї.

Конференція почалась у п'ятницю реєстрацією делеґатів (50 учасників із 18 кредитівок), і продовжувалась товариською зустріччю, під час якої кооператори мали нагоду привітатись і познайомитись. Програма нарад почалась у суботу. Голова ради ЦУКА дир. Володимир Гупалівський (Дітройт), відкриваючи конференцію, привітав учасників і коротко з'ясував значення центрального об'єднання та користі від обміну думок, взаємної акції та спільного діяння. Привіт від Світової Кооперативної Ради передав інж. Роман Бігун, пояснивши ролю світової ораганізації, координаційного центру і світового кооопераційного конґресу.

Першою точкою програми був звіт керівника кредитової спілки „Самопоміч" Дітройт, Бориса Блюя, про примінення кредитової картки. Тому що кредитова спілка „Самопоміч" Дітройт є ініціятором такої програми і тепер є єдиною українською кредитівкою, яка вживає „Візу" і „Мастер кард", Б. Блюй дав пояснення такої кредитової системи і висліди цього нового досвіду за перших 9 місяців.

Дальшою програмою проводив дир. Роман Гуґлевич (Ню Йорк), який покликав до панелю інж. О. Ґлюта (Н. Й.) Тамару Денисенко (Рочестер), П. Олексюка (Чикаґо) й інж. Л. Липецько (Дітройт). Темою панелю була „Український кооперативний журнал". Після думки інж. Ґлюта, модератора панелю, кооперативний журнал є потрібний, як для розвитку економічної ідеї і програми, так і для продовження історії українського кооперативного руху. Похвальні коментарі можна було почути про журнал „Кооперативна Думка" кредитової спілки Рочестеру, який на протязі 30 років є лучником поміж кооперативним рухом і громадсько-суспільним життям міста Рочестер. П. Олексюк обстював продовження журналу „Наш світ" і дав цілий ряд суґестій щодо його дальшого редаґування. Більш критичний підхід дав інж. Липецький, який детальніше розглянув доцільність видавання журналу з уваги на високу коштовність та незацікавлення читачів. Жвава дискусія після панелю і різниця поглядів вказували на те, що справу видавання кооперативного журналу не буде легко розв'язати, навіть коли цим завданням займеться ЦУКА.

Слідував другий панель, який торкнувся фінансової аналізи операцій кредитівок за перше півріччя 1985 року. Панелістами були В. Гупалівський і інж. Б. Андрушків (Дітройт). На підставі збірного балянсу українських кредитівок Америки дир. Гупалівський представив образ зросту загальних активів (10 відсотків впродовж шістьох місяців, збільшення інвестицій і незвичайно ощадної господарки. Він теж вказав на труднощі у самому вкладі капіталу. Інж. Андрушків, послуговуючись аналітичними відношеннями і порівнюючими діяграмами, проілюстрував фінансовий успіх кредитівок, хоч не всюди задовільний, бо зріст у членстві і можливості вищої прибутковости не є пропорційні до загальних виплат і кошту капіталу. На думку прелеґентів, ЦУКА повинна інтенсивно працювати над більш ефективною реклямою, апелюючи до другого та третього поколінь американців українського походження, і розбудовуючи нові філії кредитівок.

Під час обідової перерви о. Йосиф Денищук звітував про діяльність кредитівки у Вашінґтні і про поширення членства при наших церквах.

Після обіду відбулися дві англомовні сесії. Прелеґентами були відпоручники крайової адміністрації кредитових уній — Роджер Брейнард і Джордж Гілравскі. Модератором був інж. Дмитро Григорчук (Чикаґо), одним із завдань якого, як директора ЦУКА, є придбання адміністративних обслуг і групових забезпечень від кредитової централі. Темами прелеґентів були „Забезпечення майбутньости через плянування" і шпитальне обезпечення працівників кооператив".

З досвіду видно, що мало кредитівок робить пляни і старається їх дотримуватися. А це важлива справа в збереженні існування і дальшого зросту кожної фінансової інституції. Що торкається шпитального обезпечення, кредитівки тепер мають незвичайну нагоду одержати першоклясне покриття через „КЮНА Мичуел", значно ощаджуючи на коштах. Подробиці такого пляну були ілюстровані прозірками для кращого зрозуміння дещо складної програми користей і коштів тресту.

Хоч програма дня була вичерпана після останньої доповіді, запити і дискусія продовжувались до вечірньої години та святкової вечері. В неділю по спільній Службі Божій відбулося засідання дирекції ЦУКА в присутності делегатів, які брали жваву участь у нарадах. Після офіційного закриття конференції і спільного обіду делегати раз'їхалися додому.

У підсумках, конференція була успішною подією в діяльності ЦУКА, дирекція якої зуміла запланувати з'їзд, підготовити програму і її ефективно представити впродовж одного дня. Делеґати вислухали цікаві інформації і напевно, винесли багато нових ідей і вказівок для введення їх в життя на терені власної кооперативи.

До скриньки суґестій є, одначе, деякі побажання. Передовсім корисними були б візитівки із призвищами делеґатів і двомовні програми із більшими деталями і прізвищами прелеґентів. Якщо мова про панелі, то треба їх так технічно оформити, щоб панелісти були приміщені як „панель", а не виступали осібно, як доповідачі. Щобільше, модератор панелю повинен проводити дискусією і при тому не сторонничити із поглядами ні панелістів, ані дискутантів. Були теж голоси під час конференції, щоб наради вести українською і англійскою мовами. І в кінці, щоб час на питиння і дискусії був обмежений, а недільна сесія по можливості вилімінована, щоб не повторилось те, що трапилось дітройській делеґації. В наслідок протягненого засідання у неділю вони втратили резервацію на літак і провели цілу ніч в „колгоспній" їдальні лінії „Піплс експрес".

До місця конференції немає застережень, бо приміщення оселі „Верховина", її гостинність, добра обслуга та дбайливість керівника Миколи Богдана задовольнила всі очікування. Такі сприятливі обставини спричинились до доброго настрою, успішних нарад і приємних спогадів.

Ігор Козак

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

З діяльности УАСТ „Леви" в Чикаго

Вже 36 років існує УАСТ „Леви". Давніше проявляло воно дуже жваву спортову активність у своїх різних спортових ланках, здобувало перемоги, доказом чого є десятки здобутих чаш. На жаль, тепер спортова активність товариства дещо сповільнилася. Багато активістів відійшло від нього, а колишні змагуни, що повинні б тепер проводити в т-ві працю, збайдужіли. Залишилася горстка ентузіястів, яка далі старається проводити спортову діяльність згідно зі своїми можливостями. До них належать: Петро Стецько, теперішній голова, Іван Печенюк, д-р Маріян Панчишин, Степан Стадник, Мартинович, Анатолій Яворський, Анатолій Гординський, Іван Полюхович, Михайло Гамулецъ, Алекс. Наконечний і кілька інших. При тому належить згадати і наших спонзорів, які своїми щедрими пожертвами уможливлюють дальшу працю товариства. Ними є: Інджекто Молд, Інк. (С. Борисевич і А. Соколовський); УН-Союз, Щадниця „Певність", Кредитівка, Іван Тицький. За це належиться їм подяка.

Під сучасну пору в УАСТ активні три спортові ланки: копаний м'яч, відбиванка і шахова. Активність ланки копаного м'яча обмежена, бо зводиться тільки до двох дружин: першої і олд-боїв, які беруть участь в першенствах Метрополітальної Ліґи. Доросту немає кому зорганізувати. У своїх цьогорічних весняних розгривках обидві дружини копаного м'яча не могли похвалитися більшими успіхами. Головна причина цього є та, що УАСТ перестало платити змагунам, а добрих дарових футболістів не легко дістати. Ситуація змінилася накраще в осінній рунді сезону. „Леви" дещо зміцнили свій склад і несподівано виграли чотири за порядком змагання:

„Леви"-Трівіл С.К. 3:0
„Леви"-Реал Ф.С. 3:1
„Леви"-Гакоаг С.К. 2:1
„Леви"-Фортуна 1:0

Головно останні змагання були дуже завзяті, бо суперником була сильна дружина, якою є німецька „Фортуна". Єдині, переможні ворота для „Левів" здобув Роман Ващур. Цей же змагун здобув переможні ґолі в попередній зустрічі з жидівським клюбом „Гакоаг". Невтомними провідниками обидвох дружин є М. Мартинович та А. Яворський. Цього року українські дружини в Чикаґо, „Леви" і „Крила", започаткували гарну традицію-українські першенства, олд-боїв. Ці змагання відбулися 12-го жовтня ц.р., в товариському дусі, цим разом перемогли „Крила" вислідом 6:3. Вечері в домівці „Левів" відбулося прийняття для змагунів та гостей. Зібралося багато колишніх змагунів та прихильників обидвох дружин. Від УАСТ „Леви" привітав спортовців Р. Припхан, а від СК СУМ „Крила" адв. Юліян Куляс. Весело провели час, згадували „старі" добрі часи та спортові осяги. Вирішено продовжувати цю традицію у майбутніх роках. Господарем змагань в 1986 році буде СК СУМ „Крила". Шахова та відбиванкова ланки уряджують та беруть участь у різних своїх змаганнях. З поданих фактів бачимо, що Управа УАСТ „Леви" не тільки старається далі провадити спортову активність, але також старається оживити товариське життя, щоб заохотити та притягнути до праці колишніх змагунів.

Роман Б. Припхан
Референт преси УАСТ „Леви"

Висліди ігор українських клюбів за чаші Европи

У середу, 23-го жовтня ц.р., відбулися ігри 2-ої рунди за три різні чаші Европи; за дві з яких змагаються теж три клюби з України.

„Університатеа" Крайова-Київ „Динамо" 2:2

Цим змаганням, що відбулися в місті Крайова, Румунії, приглядалося коло 50,000 палких прихильників цього румунського клюбу. До перерви київляни вели 2:1, що його здобув в 17-ій і 24-ій хвилинах Заварів. Після перерви у 82-ій хвилині Бику здобув свого другого ґоля зустрічі і цим самим вирівняв вислід 2:2. Для елімінації румунів київлянам вистачить виграти мінімальним вислідом 1:0, а навіть ремісувати 1:1 (здобуті ґолі на виїзді мають подвійну вартість).

Склад київського клюбу: Михайлов, Безсонів, Балтача, Кузнецов, Дем'яненко, Рац, Яковенко, Баль, Яремчук, Заварів, Євтушенко, Бєланов, Блохін.

„Реаль" Мадрид, Еспанія-Одеса „Чорноморець" 2:1

Елімінувавши в І-ій рунді лідера західньонімецької „Бундесліґи" - „Вердер" Бремен, одеським футболістам припало зустріти в 2-ій рунді відомий в Европі сильний Клюб „Реаль" на його стадіоні в Мадриді, на який прибуло 75,000 ентузіястичних еспанських глядачів. До перерви вислід був 1:1, що його здобув для українських футболістів Багапов. У 71-ій хвилині Вальдано здобув для еспанців переможний ґоль. Щоб ввійти до 3-ої рунди ігор за чашу Футбольної федерації Европи „Чорноморці" мусять виграти повторну зустріч в Одесі різницею одного ґоля.

Склад „Чорноморця": Гришко, Романчук, Ковач, Іщак, Плоскиня, Наконечний, Спицин, Багапов, Хлус, Пасулько, Юрченко, Морозов. Склад „Реалю": Очоторена, Чендо, Камачо, Маседа, Санчес, Ґордільйо, Бутраґено, Мічел, Уго Санчес, Ґальєго, Сантільяно, Вальдано.

ПСВ „Айндговен" Голляндія-Дніпропетровське „Дніпро" 2:2

В попередній рунді українські футболісти елімінували „Вісмут" із Східної Німеччини. Цим разом їм припав сильний суперник, лідер вищої ліґи Голляндії, яким тепер є ПСВ „Айндговен". До перерви українські футболісти вели 1:0, що його здобув Протасов. Після перерви Макдоналд вирівняв 1:1 в 58-ій хвилині. В 69-ій хвилині Протасов вдруге здобув ведення 2:1, але у 80-ій хвилині Торесен здобув вирівнання 2:2. Як і київлянам, дніпропетровцям треба виграти мінімальним вислідом 1:0, або ремісувати 1:1 у відплатних змаганнях у Кривому Розі, щоб ввійти до чергової 3-ої рунди ігор за чашу Европейської Футбольної Федерації.

Склад „Дніпра": Краковський, Башкиров, Вишневський, Пучков, Лисенко, Шуршин, Кудрицький, Кузнецов, Литовченко, Сорокалет, Протасов, Таран, Лютий. Склад „Айндговен" Ван Брекелен, Геретс, Стівенс, Брандтс, Гайнце, Ван Рой, Локгоф, Фальке, Ван де Каркгофф, Макдоналд, Ван дер Гяп, Торенсен.

(от)

У КАТАСТРОФІ АВТОБУСУ, який їхав з Каїро до Александрії, загинула Енн Вір, дочка проповідника Пресбитеріянської Церкви в ЗСА Бенджамина Віра, колишнього закладника мусулманів-шіїтів в Ливані. Разом з нею загинули також інші американські туристи. Речник американської амбасади в Єгипті Аллан Крац заявив, що єгипетська поліція веде слідство у справі катастрофи автобуса, якого правдоподібно зачепив поїзд при переїзді залізничних рейок.

ТЕРРІ ВЕЙТ, РЕЧНИК кентеберійського Архиєпископа Роберта Рансі, після зустрічі з представниками Державного департаменту ЗСА в Женеві, знову поспішно виїхав до Ливану на зустріч з тамошніми мусулманани-шіїтами, які держать у закладі принаймні чотирьох американців. Закладники, звільнення яких намагається приспішити Архиєпископ Рансі, це: 38-річний Террі Андерсон, головний кореспондент пресового агентства Ассошієйтед Пресс на Близькому Сході, 50-річний о. Лоренс Дженко, 54-річний Дейвид Джекобсон, директор американського університетського шпиталю в Бейруті, і 53-річний Томас Сатерленд, декан сільскогосподарських наук в Бейрутському університеті.

ВІЙСЬКОВІ ЧАСТИНИ в Армеро, місцевості в Колюмбії, яка найбільше потерпіла від вибуху вулькану Невадо дель Руїз, отримали наказ стріляти кожного грабіжника і не допустити до масових грабунків хворих і мертвих жертв вулькану. Несовісні осібняки і цілі ватаги бандитів накидаються на знеможених і мертвих, здирають з них золоті хрестики із шиї, перстені і забирають інші вартісні речі. У понеділок, 18-го листопада, рятівні групи врятували ще п'ять осіб, в тому числі семирічного хлопчика, але офіційні речники застановляються над припиненням рятункових акцій і започаткування дезинфекції, щоб запобігти вибухові епідемії хворіб. Хмари мух облягають болота і розложені трупи і вони можуть стати причиною поширення хворіб.

СОВЄТСЬКИЙ ІМІҐРАНТ Юрій Ґейфман, власник фірми в Ню Йорку, признався в порушенні експортних законів. В 1983 році він відправив до Західньої Німеччини для продажу Совєтському Союзові 200 частин для компюторів. Крім того, він намагався експортувати до СССР електронне обладнання для штучних сателітів. Ю. Ґейфманові загрожує тюремне ув'язнення до 60 років і кара у висоті 300,000 долярів.

В Парижі...

(Закінчення зі стор. 1)

відбулися в будинку НТШ у Сарселі, в їдальні якого вмістилося понад 35 запрошених гостей. Проф. В. Янів був господарем тризни і дальшого вшанування пам'яті Покійного.

Після обіду промовляли: проф. Ярослав Падох від Гововної Ради Наукових Товариств ім. Шевченка та НТШ в Америці, проф. Василь Маркусь від співробітників обидвох енциклопедій, проф. Юрій Блохин-Бойко від УВАН в Америці. Проф. А. Жуковський, який дуже уважливо піклувався проф. Кубійовичем в час його недуги, а потім займав ся організацією похорону, розповів про перебіг недуги і останні дні життя Покійного та висловив признання за дбайливість особистому лікареві д-рові Вадимові Котленкові. Ще промовляли: Евген Борис від Патронату НТШ Сарсель у Торонто, д-р Володимир Пушкар від Фундації Енциклопедії в ЗСА, що також прощав від неприявного д-ра Атанаса Фіголя, який не міг перервати своєї поїздки в Канаді і ЗСА, а далі Леонід Плющ, д-р Святомир Фостун від КОУГЦУ і громадських організацій у Великій Британії і Петро Кіщук від Братства Дивізійників у Великій Британії, д-р Ярослав Мусянович у французькій мові від Українського Центрального Громадського Комітету у Франції. Телеграми наспіли від о. протоархимандрита Ізидора Патрила, ЧСВВ та дирекції і співробітників Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету.

Серед учасників похорону були прибулі представники установ і приятелі з Англії, Бельгії, Німеччини, Канади і Америки.

Голова...

(Закінчення зі стор. 1)

тоталітаризмом, що в нічому не уступає південно-африканському апартеїдові, як щодо партократичної сеґреґації, так і щодо практикування насильства, терору і ламання людських прав.

У своїй доповіді д-р Люсака порівнював апартеїдну систему тільки до однопартійної нацистської системи гітлерівської Німеччини, не згадуючи однаково неєприйнятливої сучасного державного устрою СССР.

ЗБОРИ 245-ГО ВІДДІЛУ УНС

Трентон, Н. Дж. — Місячні збори 245-го Відділу УНС Товариства „Запорізька Січ" відбудуться в неділю, 24-го листопада ц.р., о годині 2-ій по полудні, тут в залі Українського Народного Дому, при 477 Jeremiah Ave. Проситься усіх членів прибути.